

jumătatea de cer

Teodor Dume

luasem cu mine creioanele de colorat
și ultimul zâmbet al mamei
apoi am intrat
ca un pictor
în copilărie vrând
să o desenez pe bunica
cum se înalță pe vârful degetelor
de la picioare să
prindă în căușul palmei
cel mai frumos măr
din livada din spatele casei

cândva ascunsesem acolo
jocurile copilăriei
pentru atunci
când
mă voi înălța pe vârful degetelor
pentru a prinde în căușul palmei
cel mai frumos măr
pe care
să-l dăruiesc nepotului meu

privirea îmi era înnodată de negura vremii
livada din spatele casei
dispăruse odată cu bunica
doar un păianjen rămas acolo
de când lumea
țesea cu migală pe urma bunicii
mi-am scos din desagă
creionul albastru și
am desenat jumătate de cer
de undeva
de pe marginea cealaltă
mă privea Dumnezeu

știi că și înlăuntrul meu
am lăsat ceva neterminat
mă voi întoarce la anul când
vara va fi pe sfârșite și
voi desena jumătatea de cer rămasă
pentru atunci când mă voi
întâlni cu Dumnezeu și
o să-l întreb

în care parte de cer
o găsesc pe bunica
până atunci o să desenez o punte
între cer și pământ
un fel de trecătoare pe care
o să-mi exerseze plecarea

mama
a plecat și ea
să o caute pe bunica
și nu s-a mai întors